

[Leth Mouritzen.]

samme Støtte fra Statens Side som Lejerne i de sociale Selskaber, naar man fra Lovgivningsmagtens Side vil hjælpe med til at udslette en af Krigstidens mange uheldige Virkninger.

Kapitlet om Tilskud til social-filantropisk Boligbyggeri er en Nydannelse inden for Boligstøttelovgivningen, som skal komme de mindst bemidlede Familier til gode. Som det blev fremhævet af mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen, ved Behandlingen af Loven den 17. Februar 1938, maatte man forvente, at en Del Familier ikke vilde være i Stand til at leje Lejlighederne i de efter Loven støttede Ejendomme, og saaledes er det gaaet. Erfaringerne har vist, at kun de bedst lønnede Arbejdere og Funktionærer har været i Stand til at udrede Indskud og Husleje i de sociale Selskabers Ejendomme. Derfor er det en naturlig Konsekvens, der drages heraf, at det offentlige yder direkte Tilskud til Ejendommene for herigennem at opnaa en billigere Leje. Dog maa det stærkt fremhæves, at den Klassificering, der gennem Opførelsen af saadanne særlige Beboelsesejendomme gennemføres, er befolkningspolitisk fejlagtig og til ubodelig Skade for Ungdommen. Børnene præges i deres Opvækst for Livet i dette Milieu, der skaber Vanskeligheder for Forældrene under Opdragelsen. Denne Nydannelse i Lovforslaget bør derfor indarbejdes i Kapitel II i Bestemmelserne om Laan til socialt Boligbyggeri paa en saadan Maade, at de sociale Selskaber bliver i Stand til at bygge for begge Kategorier af Lejere inden for samme Ejendomskompleks, og at der derigennem skabes Muligheder for at udslette det Skel mellem mindre bemidlede og mindst bemidlede, som ellers vil bidrage til en yderligere Opdeling af Befolkningen. Mit Parti agter at stille Ændringsforslag til en Gennemførelse af denne Opfattelse af Formen for Støtte til de mindst bemidlede, saafremt man ikke fra anden Side tager Initiativet dertil.

Det har ofte været forbundet med store Vanskeligheder for Familierne at udrede Betalingen af Centralvarme. Man har Eksempler paa, at Udgifterne til Opvarmning har oversteget Huslejen for børnerige Familier. I Konsekvens af dette har „den gule Betænkning“ i sit Forslags Kapitel IV, Stk. 3, indføjet Bestemmelser, der indrømmer Nedsættelse af Opvarmningsudgiften efter angivne Procentsatser inden for Maksimumsbeløb, der under Hensyn til Brændselspriserne fastsættes af Indenrigsministeren ved Bekendtgørelse for et Aar ad Gangen.

Saadanne Bestemmelser vilde det være naturligt at gennemføre i det foreliggende Lovforslag, baade over for centralopvarmede Ejendomme og Lejligheder med Kækkeovnsfyring. I de sidstnævnte kunde Nedsættelsen indrømmes gennem Udlevering af Rabatmærker til Indkøb af Brændsel efter nærmere Regler fastsat af Indenrigsministeren. Jeg opfordrer den højtærede Indenrigsminister til at indarbejde denne Forbedring i Lovforslaget.

Den Begunstigelse af børnerige Familier, som blev indført i Loven i 1938, var begrundet i Befolkningskommissionens Bestræbelser for at modvirke det dalende Børnetal. Bestemmelserne er praktisk taget overført til dette Lovforslag uden væsentlige Ændringer. „Den gule Betænkning“ foreslaar, at Tilskuddene udvides til ogsaa at gælde Familier med to Børn, og Begrundelsen for denne Udvidelse og Forbedring maa søges i Bestræbelserne for at højne Boligstandarden derved, at Familierne bliver i Stand til at forøge Værelseantallet, idet den 2 Værelses Lejlighed maa betragtes som uegnet for Familier med Børn. Egentlig burde Familier med 1 Barn være berettigede til Begunstigelse, idet ogsaa Familier af denne Størrelse har Lejligheder med mere end 2 Værelser behov. Det foreliggende Lovforslag burde i Kapitel V udvides til at omfatte Begunstigelse af Familier med Børn og visse andre. I hvert Fald maa det indrømmes, at Nedsættelsen for enligt stillede Forsørgere med 2 Børn ikke staar i Forhold til de Satser, der gælder for børnerige Familier; 120 Kr. burde her ændres til 240 Kr. plus en 50 pCt.s Forøgelse, tilsvarende for det øvrige Land. Ældre Børn over 16 Aar bør uden Forbehold medregnes, hvis de fortsat faar Uddannelse som Lærlinge eller paa anden Maade er uden Arbejdsindtægt.

I Kapitel IV, § 18, bryder dette Lovforslag med de tidligere Love vedrørende de sociale Selskabers Opsparing. Det foreslaas, at Lejerne har Ret til Rente af Andel i Opsparingen, idet denne Opsparing halveres saaledes; at de 50 pCt. er rentegivende. Denne Form for Medejerret er uden Betydning for Lejerne, idet de Huslejenedsættelser, der opnaas herigennem, er yderst ringe og først faar Betydning efter en lang Aarrække. Den fulde Opsparing bør overføres ubeskaaret, saa at den kommer nyt Byggeri til gode og dermed fremmer Beskæftigelsen, samtidig med at der skabes Muligheder for, at Boligbyggeriet kan komme til at hvile i sig selv.

Det maa føles som en Urimelighed i Loven, at Kommunegarantien fortsat bibe-